

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

20 ianuarie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

Soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Rusnak Andrei, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Rusnak Andrei împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Maiduc Vladimir privind restabilirea dreptului și accesul la informație și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 26 martie 2015,

C O N S T A T Ă :

La 15 mai 2013, reclamantul Rusnac Andrei, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM privind restabilirea dreptului și accesul la informație, recuperarea prejudiciului moral (f. d. 9).

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 18.02.2013 a depus petiția nr. R-194/13 pe numele conducătorului Departamentului Securității Interne ale Ministerului Afacerilor Interne cu solicitarea de a întenta proces contravențional în baza art. 71 Cod contravențional împotriva lui Valentin Cucuș, comisar al sectorului Rîșcani, mun. Chişinău, însă nu a primit nici un răspuns.

Mai indică că, denumirea subdiviziunii în care a depus petiția a fost schimbată ulterior, astfel încât denumirea indicată în prezenta cerere corespunde denumirii actuale.

Invocă reclamantul că la 20 martie 2013, în conformitate cu Legea RM privind contenciosul administrativ s-a adresat cu cerere prealabilă nr. 262 Ministerului Afacerilor Interne al RM, însă nu a primit nici un răspuns.

Consideră că prin inacțiunea organelor competente i-a fost încălcat dreptul la examinarea petiției în termen legal, iar prin nesoluționarea cererii prelabile, și dreptul la soluționarea litigiului.

Solicită reclamantul Rusnak Andrei restabilirea dreptului și accesul la informație cu repararea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei în mod solidar de la pîrîții Ministerul Afacerilor Interne al RM și Maiduc Vladimir.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 02 septembrie 2014, a fost admisă parțial cererea depusă de Rusnak Andrei împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM, Maiduc Vladimir privind restabilirea dreptului și accesul la informație cu repararea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei în mod solidar de la părți și s-a obligat Afacerilor Interne al RM să-i prezinte răspunsurile lui Rusnak Andrei la petiția sa nr. R-194/13 din 18.02.2013 depusă pe numele conducătorului Departamentului Securității Interne al MAI și cererea prealabilă nr. 262 din 20.03.2013 depusă la Ministerul Afacerilor Interne al RM cu obligarea MAI al RM să-i prezinte lui Rusnak Andrei acces la materialele examinării acestor petiții, în rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate (f. d. 67-76).

La 02 octombrie 2014, Ministerul Afacerilor Interne al RM a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 02 septembrie 2014, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 martie 2016 s-a admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM.

S-a casat hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 02 septembrie 2014 și s-a dispus încetarea procesului civil la cererea de chemare în judecată depusă de Rusnak Andrei împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Maiduc Vladimir privind restabilirea dreptului și accesul la informație cu repararea prejudiciului moral, deoarece pricina dată nu urmează a fi examinată în procedura civilă.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a indicat că cererea de chemare în judecată având ca obiect pornirea procesului contravențional privind constatarea faptei contravenționale, nu poate fi judecată în procedură civilă, fiind de competența altui organ jurisdicțional, menționând că contravențiile prevăzute la art. 71 alin. (1) Cod contravențional se examinează de către poliție.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Rusnak Andrei a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel din 26.03.2015 cu menținerea hotărârii instanței de fond din 02.09.2014.

La 17.12.2015, reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne Serghei Clevada a înaintat referință prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către Rusnak Andrei.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 26.03.2015 a fost expediată recurentului la data de 09.07.2015. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 01.09.2015 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La 17.12.2015 reprezentantul Ministerului Afacerilor Interne, Serghei Clevada, a înaintat referință prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către Rusnak Andrei.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Rusnak Andrei asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Rusnak Andrei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Rusnak Andrei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea